

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 8596-12-20

ניתן ביום 06 מרץ 2022

המערער

רמזי עיסא

-

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

בפני: הנשיאה ורדה וירט-ליבנה, סגן הנשיאה השופט אילן איטח, השופטת לאה גליקסמן,
השופטת סיגל דוידוב-מוטולה, השופט מיכאל שפיצר,
נציג ציבור (עובדים) מר יוסי רחמים, נציג ציבור (מעסיקים) מר עצמון ליפשיץ

בשם המערער – עו"ד אבי זוהר
בשם המשיב – עו"ד אפרת לבנוני, עו"ד כפיר אמון

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה תל אביב (השופטת סאוסן אלקאסם ונציגי הציבור מר אריק מאיר ומר יצחק קוגמן; ב"ל 60077-06-19), אשר קבע כי על המשיב, המוסד לביטוח לאומי (להלן – המוסד או המשיב) לסווג את הכנסתו הנוספת של המערער מקרן הפנסיה בגין אובדן כושר עבודה כקצבה לפי סעיף 2(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – פקודת מס הכנסה או הפקודה), דהיינו שלא כהכנסה ממשלח יד או עבודה, ומשכך דחה את תביעתו של המערער ואישר את ניכוי ההכנסה בהתאם להוראות סעיף 202(ב)(3) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – חוק הביטוח הלאומי או החוק).

הרקע העובדתי

2. מאחר שהמחלוקת בתיק זה משפטית בעיקרה, הצדדים הגיעו לעובדות מוסכמות וייתרו את הליך ההוכחות, והעובדות הן כדלהלן:

א. המערער יליד שנת 1971, מכפר קאסם, נשוי ואב לשני ילדים קטינים.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

ב. המערער עבד בחברה המרכזית להפצת משקאות החל מיום 1.3.2008 ועד לחודש יולי 2010.

ג. בחודש 4/2010 עבר המערער אירוע לב. כתוצאה מכך אושרה למערער קצבת נכות כללית (להלן – **קצבת נכות כללית** או **גמלת נכות כללית**).

ד. דרגת אי כושר העבודה ואחוזי הנכות שאושרו למערער היא כדלקמן (הנתונים לא נלקחו מההחלטה מיום 26.6.2020 לגבי התשתית העובדתית, אלא לפי המסמכים שהוצגו לאחר מכן ולפי הסכמת הצדדים):

מועדים	דרגת אי כושר עבודה	נכות רפואית
30.6.16 – 1.3.16	65% (זמני)	62% (זמני)
31.12.17 – 1.7.16	100% (זמני)	68% (זמני)
23.11.18 – 1.1.18	100% (זמני)	68% (זמני)
23.1.19 – 24.11.18	100% (זמני)	100% (זמני)
28.2.19 – 24.1.19	100% (זמני)	68% (זמני)
30.6.19 – 1.3.19	100% (יציבה)	65% (זמני)
1.7.19 ואילך	100% (לצמיתות)	68% (קבועה)

ה. המערער מבוטח במגדל מקפת קרנות פנסיה וקופות גמל בע"מ (להלן – **קרן הפנסיה מגדל**).

ו. בהתאם לדו"ח רציפות מטעם המשיב, שולמה למערער קצבת אובדן כושר עבודה מקרן הפנסיה (להלן – **ההכנסה הנוספת**).

ז. ביום 13.8.2018 הודיע המשיב למערער על החלטתו בדבר חישוב מחדש של הכנסותיו של המערער לצורך קביעת גובה קצבת הנכות המגיעה למערער עבור התקופה מחודש 1/2017 ועד לחודש 7/2018.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

כמפורט באותה החלטה, המשיב הביא בחשבון את הכנסותיו של המערער בגין אובדן כושר עבודה (פנסיית נכות) המשולמת מקרן הפנסיה מגדל כהנסה שאינה מעבודה בביטוח נכות כללית בחוק הביטוח הלאומי.

ח. כמפורט באותה החלטה יצר המשיב למערער חוב עקב עריכת החישוב מחדש.

ההליך בבית הדין האזורי

3. על החלטת המוסד הגיש המערער תביעה לבית הדין האזורי לעבודה, במסגרתה טען כי יש לסווג את הכנסתו הנוספת מקרן הפנסיה כהכנסה מיגיעה אישית לפי סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה, בהסתמכו על סעיף 3א לסעיף ההגדרות שבפקודה – הקובע כי קצבת אובדן כושר השתכרות נחשבת כהכנסה מיגיעה אישית. עוד התבסס המערער על סעיף 3(א) לפקודה, הקובע כי קצבה כזו תיחשב כהכנסה החייבת במס, וכן על "חוזר מס הכנסה מספר 3/2015 – מיסוי תשלומים המתקבלים בגין פוליסות ביטוח מפני אובדן כושר עבודה – בעקבות תיקון 190 לפקודה" (להלן - **חוזר מס הכנסה**), הקובע כי מדובר בהכנסה פירותית לפי סעיף 2(5) לפקודה. כמו כן, טען המערער שהמשיב מושתק מלטעון שההכנסה אינה מחויבת בדמי ביטוח כהכנסה מיגיעה אישית, שעה שהוא מחייב אותה בדמי ביטוח לפי סעיף 345ב לחוק הביטוח הלאומי.

4. לעומתו, טען המוסד כי יש לסווג את ההכנסה הנוספת כקצבה ולא כהכנסה מעבודה או הכנסה ממשלח יד, וזאת לפי סעיף 2(5) לפקודה. המשיב הוסיף וטען שסעיף 345ב לחוק הביטוח הלאומי אינו רלוונטי לענייננו כיוון שהסעיף עוסק בקצבה שמקורה חיקוק או הסכם עבודה. באשר להגדרת קצבת אובדן כושר עבודה לפי סעיף 1 לפקודת מס הכנסה, טען המשיב שהסעיף מתייחס לאופן הגדרת הקצבה ולא קובע שהכנסה כאמור מהווה הכנסה מעבודה.

פסק דינו של בית הדין האזורי

5. בית הדין האזורי דחה את תביעתו של המערער, תוך קביעה כי הכנסתו הנוספת של המערער תסווג כקצבה לפי סעיף 2(5) לפקודת מס הכנסה, דהיינו שאינה הכנסה ממשלח יד או עבודה, ומכאן שהמוסד פעל כדין בניכוי ההכנסה לפי סעיף 202(ב)(3) לחוק הביטוח הלאומי.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

6. בית הדין האזורי נימק את הכרעתו והסביר כי לצורך עמידה בהגדרת "נכה" הקבועה בסעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי, נלקחות בחשבון הכנסותיו מעבודה או ממשלח ידו של הנכה לפי סעיף 2(2) או 2(1) לפקודה בהתאמה, וכי מקורות הכנסה אחרים לפי סעיפים 2 ו-3 לפקודת מס הכנסה אינם נחשבים כהכנסה מעבודה או ממשלח יד. עוד קבע בית הדין האזורי כי הזכאות לתשלום קצבת נכות מותנית במבחן ההכנסות, וכי בהתאם לסעיף 202 לחוק הביטוח הלאומי, תנוכה מקצבת הנכות הקובעת הכנסה עתית המשולמת לנכה. עם זאת, ציין בית הדין האזורי כי סעיף 202(ב) לחוק קובע שתי שיטות חישוב שונות לניכוי מקצבת הנכות לה זכאי המבוטח בהתאם לסיווג שנקבע, קרי הכנסה מעבודה או ממשלח יד או הכנסה אחרת. לכן, ככל שההכנסה תסווג כהכנסה מעבודה או ממשלח יד – החישוב יטיב עם המבוטח בהתאם לתכלית הסוציאלית שנועדה לעידוד תעסוקתו של נכה הקבועה בסעיף 202.

7. באשר לשאלה המשפטית המצויה במחלוקת בתיק זה - כיצד יש לסווג את הקצבה לאובדן כושר עבודה לצורך "ניכוי ההכנסה" לפי סעיף 202 לחוק, חזר בית הדין האזורי על פסיקתו של בית דין זה בעב"ל (ארצי) 13-05-14809-13 **מילוא – המוסד לביטוח לאומי** (14.5.2017) (להלן – עניין **מילוא**), לפיה יש לסווג קצבה לאובדן כושר עבודה כהכנסה מסוג "**קצבה, מלוג או אנונה**" בהתאם לסעיף 2(5) לפקודה, דהיינו כמקור שאינו נמנה עם המקורות להגדרת הכנסה מעבודה או משלח יד המנויים בפקודה. עוד קבע כי בהתאם לסעיף 3(א) לפקודה, הכנסה מקצבת אבדן כושר השתכרות נכללת בהגדרת הכנסה לפי סעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי, ולכן יש להתחשב בה בקביעת זכאות לתשלום גמלת נכות. למסקנה זו הגיע בית הדין האזורי גם בהתבסס על קביעות קודמות של בית דין זה בדבר הכנסות מתגמולים לנפגעי פעולות איבה אשר הוכרו ככאלו שהם בבחינת הכנסה שהיא קצבה לפי סעיף 2(5) לפקודה [ראו: עב"ל (ארצי) 18-06-13805 **המוסד לביטוח לאומי - צדקה** (25.2.2019) (להלן: עניין **צדקה**); עב"ל (ארצי) 14-01-15964 **זנגריה – המוסד לביטוח לאומי** (5.3.2015) (להלן: עניין **זנגריה**)].

8. בית הדין האזורי דחה את טענת המערער ופסק שעל אף היות קצבת אבדן כושר השתכרות מוגדרת בסעיף 1 לפקודה כהכנסה מיגיעה אישית, אין לראות בה כהכנסה מעבודה. זאת, כאשר מהות התשלום היא קצבה ולא שכר, וכאשר בתקופה מושא התביעה המערער לא היה במעמד של עובד או עצמאי. לבסוף, הסתמך בית הדין האזורי

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 8596-12-20

על חוזר מס הכנסה, הקובע שקצבה בגין אבדן כושר עבודה תיחשב כהכנסה מיגיעה אישית, להבדיל מהכנסה מעבודה או ממשלח יד, ומשכך תסווג לצורך מיסוי לפי חלופה (5)2 לפקודה.

טענות הצדדים בערעור:

9. ב"כ המערער טען, בתמצית, כדלקמן:

א. המערער אינו אשם ביצירת החוב על סך 57,923 ₪ למוסד. חוב זה נוצר באופן רטרואקטיבי, בשל החלטת המוסד לסווג את הקצבה שקיבל מחברת הביטוח החל מינואר 2017 ועד ליולי 2018 כ"הכנסה שלא מעבודה".

ב. הסיווג הנכון של הקצבה הינו "הכנסה מעבודה", ועל כן יש לבטל את חובו של המערער למוסד או לכל הפחות לא להחיל את הסיווג באופן רטרואקטיבי. משכך, יש להשיב למערער את הסכומים שקיזז המוסד על חשבון החוב.

ג. יצירת החוב באופן רטרואקטיבי וקיצוז הסכומים מצד המוסד מהווים התנהגות שלא כדין ושאינה בתום לב, וההחלטה בעניינו התקבלה ללא תשתית עובדתית מספקת וללא קיומה של חובת שימוע.

ד. סיווג הנכון של הקצבה אותה קיבל המערער לצורך ניכוי לפי סעיף 202 לחוק הביטוח הלאומי הוא "הכנסה מעבודה". זאת, כיוון שמדובר ב"חלף הכנסה מעבודה", הנחשבת כ"הכנסה מעבודה" לפי סעיף 202 לחוק המפנה בעניין זה לסעיף (1)2 לפקודת מס הכנסה.

ה. יש לראות בקצבת אבדן כושר השתכרות כהכנסה מיגיעה אישית בהתאם לחלופה 3א הקבועה בסעיף 1 לפקודת מס הכנסה, שנוספה בעקבות תיקון מס' 152 לפקודה, וזאת שעה שהדבר נתמך לשונית גם בנספח 2 לחוזר מס הכנסה.

ו. הבחירה של בית הדין האזורי להפנות לעניין מילוא היא שגויה, שכן אמנם שם נפסק שתשלום התקבולים המתקבלים מביטוח פרטי בגין אובדן כושר עבודה נופלים בגדרי סעיף (5)2 לפקודת מס הכנסה, אולם פסק הדין לא דן בשאלה

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

האם התשלום האמור מהווה הכנסה מעבודה לפי סעיף 202 לחוק הביטוח הלאומי.

ז. לחילופין, יש לבטל את החוב הרטרואקטיבי שנוצר למערער, שנוצר ללא אשם, מבלי שניתנה הודעה מוקדמת למערער או זכות טיעון על כך.

10. המשיב, מנגד, טען בעיקרו של דבר כדלקמן:

א. דין הערעור להידחות ויש לאשר את פסק הדין של בית דין קמא מהטעמים שהובאו במסגרתו.

ב. הטענות בדבר היעדר זכות טיעון למערער בגין יצירת החוב באופן רטרואקטיבי הינן הרחבת חזית פסולה, שכן טענות אלו הועלו כעת לראשונה מצד המערער ולא נדונו בבית דין קמא. כמו כן, לא ניתן היה לחשב את החוב בזמן אמת כיוון שהמידע התקבל מחברת הביטוח באיחור.

ג. החלטת בית הדין האזורי לסווג את ההכנסות מפוליסת אבדן כושר השתכרות כהכנסות שלא מעבודה ניתנה כדין. זאת, שכן התשלום החודשי הנדון מהווה קצבה על פי סעיף 2(5) לפקודת מס הכנסה, כפי שנפסק בעניין **מילוא**. אין הצדקה לסטות מסיווג זה ביחס לקצבאות המשולמות על אבדן כושר השתכרות, וזאת למרות שעניין **מילוא** עסק בחיוב דמי ביטוח ואילו המקרה הנדון עוסק בניכוי הכנסות לצורך בחינת הזכאות לתשלום קצבת נכות כללית או התוספת לה.

ד. תיקון 152 לפקודת מס הכנסה אליו מפנה המערער הכניס אמנם לגדרי הפקודה התייחסות מפורשת לקצבת אבדן כושר עבודה, אך מדובר בתיקון לסעיף 1 שלא רלוונטי לסעיפים הבוחנים את סוג ההכנסה (סעיפים 2(1), 2(2) ו-2(8) לפקודה). זאת ועוד, אין משמעות להגדרת ההכנסה מ"יגיעה אישית", שכן מדובר בשם כללי לכל מקורות ההכנסה הפירותיים, וחוזר מס הכנסה אליה מפנה המערער אף מתייחס להכנסה זו כמקור הכנסה פירותי לפי סעיף 2(5) לפקודה.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

ה. פרשנות המערער לחוק סוטה מתכלית החקיקה, שכן למרות תיקונים שבוצעו בחקיקה, המחוקק לא התייחס להכנסה פירותית מכוח סעיף 2(5) כהכנסה "מעבודה או ממשלח יד". כך, אין קשר בין כוונת המחוקק לראות זמנית בהכנסה מדמי אבטלה כ"הכנסה מעבודה" לפי סעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי, לשאלה שנדונה במסגרת ערעור זה.

ו. קביעה אחרת שתגדיר את ההכנסה האמורה כהכנסה מ"עבודה או ממשלח יד", תהווה קביעה בעלת השלכות רוחב משמעותיות על כלל המבוטחים, לרבות ביחס לשיעור דמי הביטוח ולשיעור המיסוי המתבקש מכך. זאת ועוד, מחישוב שערך המשיב, שינוי שכזה יכול להוציא אלפי מבוטחים ממעגל הזכאות לקצבת נכות או להשאירם עם הפחתה בתשלומים המשולמים להם, בשל השינוי במבחני הכניסה לזכאות לקצבה שכזו.

ז. כך לדוגמא בבג"ץ 6283/19 **צדקה** - **המוסד לביטוח לאומי** (17.5.2020), שהוגש על עניין **צדקה** שנדון בבית דין זה, נקבע שבית המשפט ממעט להתערב בסיווג חריג של הכנסות לצורך סעיפי חוק הביטוח הלאומי, וככל שיש צורך בשינוי ההכרה בסיווגים שכאלו, דרך המלך היא לעשות זאת באמצעות המחוקק.

דיון והכרעה

11. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, הן בכתב והן בדיון לפנינו בעל פה, הננו סבורים כי יש לאשר את פסק דינו של בית הדין האזורי מטעמיו.

12. בית הדין האזורי פירט בפסק דינו בהרחבה את הסעיפים הרלוונטיים להגדרת ההכנסה מתשלומי קרן הפנסיה בגין אובדן כושר עבודה, הן בפקודת מס הכנסה והן בחוק הביטוח הלאומי. כך, חוק הביטוח הלאומי קובע – בסימן ב' לפרק ט"ו העוסק בהכנסה לעניין דמי ביטוח - אילו הכנסות יש להביא בחשבון לעניין החיוב בדמי ביטוח. עוד קובע החוק בהתאם לסעיף 195 לחוק הביטוח הלאומי את ההגדרה ל"נכה": מי שאין לו כושר להשתכר מעבודתו או ממשלח ידו, או שכושרו כאמור צומצם עקב ליקוי ב- 50% או יותר, ואין לו הכנסה בפועל מעבודה או ממשלח יד או שהכנסתו אינה עולה על המפורט בהגדרה. "הכנסה מעבודה או ממשלח יד" הינה הכנסה חודשית, בפועל,

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

לפי סעיף 2(1), 2(2) או 8(2) לפקודת מס הכנסה. ההכנסות הללו מחושבות לצורך בחינת הזכאות לתשלום קצבת נכות (ראו עניין **צדקה** לעיל, בפסקה 13 לפסק הדין).

13. עוד עמד על כך בית הדין האזורי כי מקורות ההכנסה, המפורטים בסעיף 2 לפקודה הינם:

(1) "השתכרות או ריווח מכל עסק או משלח-יד שעסקו בו תקופת זמן כלשהי, או מעסקה או מעסק אקראי בעלי אופי מסחרי;

(2) (א) השתכרות או ריווח מעבודה; כל טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד ממעבידו; תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו, לרבות תשלומים בשל החזקת רכב או טלפון, נסיעות לחוץ לארץ או רכישת ספרות מקצועית או ביגוד, אך למעט תשלומים כאמור המותרים לעובד כהוצאה; שווי של שימוש ברכב או ברדיו טלפון נייד שהועמד לרשותו של העובד; והכל - בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, בין שניתנו לעובד במישרין או בעקיפין או שניתנו לאחר לטובתו;

(ב) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע את שווי של השימוש ברכב או ברדיו טלפון נייד שהועמד כאמור לרשות העובד;

.....

(5) קצבה, מלוג או אנונה;

14. כלומר לדברי בית הדין האזורי:

סעיף 202 לחוק הביטוח הלאומי קובע את אופן ניכוי ההכנסות שהיו לנכה. סעיף 202(ב) לחוק מבדיל בין הכנסה מעבודה או משלח יד, לבין הכנסה חודשית שלא מעבודה או משלח יד, וקובע שתי שיטות חישוב לניכוי מקצבת הנכות לה זכאי המבוטח בהתאם לסיווג שנקבע. ככל וההכנסה תסווג כעבודה – החישוב יטיב עם המבוטח, זאת בהתאם לתכלית הסוציאלית שנועדה לעידוד תעסוקתי של נכה -

(ב) "נכה שהיתה לו הכנסה –

(1) (בוטל);

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 8596-12-20

(2) היתה לו הכנסה מעבודה או ממשלח יד ינוכה מקצבת הנכות המשתלמת בעדו לפי סעיף 200(א) הסכום המתקבל מסך המכפלות של חלקי הכנסתו של המבוטח, הנקובים לגביו בטור א' של לוח ח'1, בשיעורים הנקובים לצדס בטור ב'; נותרה יתרה לניכוי לאחר שבוצע הניכוי האמור, תנוכה היתרה מתוספת התלוויים החלה לגביו; נקבעה לנכה דרגת אי-כושר בשיעור נמוך מ-100%, תשולם קצבתו בסכום הנמוך מבין אלה:

(א) .....

(ב) .....

(3) היתה לו הכנסה חודשית שלא מעבודה או ממשלח יד, תנוכה הכנסה זו מההפרש שבין הקצבה המשולמת לו ובין הקצבה החודשית המלאה."

15. בית הדין האזורי הסתמך בפסק דינו על פסיקתו של בית דין זה הן בעניין **מילוא** והן בעניין **צדקה**. פסקי הדין קבעו כי תגמולים המשולמים בגין אובדן כושר עבודה הינם בבחינת קצבה לפי סעיף 2(5) לפקודה. כך למשל, בעניין **צדקה** נפסק כי תגמול חודשי לפי חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970, מהווה הכנסה לפי סעיף 2(5) לפקודה:

"השר' לא קבע מהי "הכנסה", ולכן – נוכח הקבוע בהגדרה בסעיף 195 לחוק – הכנסה היא זו המהווה הכנסה לפי סעיף 2 לפקודת מס הכנסה (להלן – **הפקודה**) [...] התגמול החודשי לפי חוק התגמולים הוא בבחינת הכנסה לפי סעיף 2(5) לפקודה – היינו, הכנסה שהיא "**קיצבה**, **מלוג** או **אנונה**". אופיו של התגמול החודשי לפי חוק התגמולים אינו משתנה לצורך חוק זה או אחר."

"מקום שהמחוקק רצה למעט מהגדרת ההכנסה לצורך קצבת הנכות הוא עשה כן בסעיף 195 עצמו כאשר התייחס מפורשות לקצבת ילדים לפי פרק ד' לחוק, ולהענקות לפי סעיף 40(ב)(1)(2) לחוק חיילים משוחררים. המחוקק לא מיעט מהגדרת "הכנסה" תגמול לפי חוק התגמולים. כאמור, לא מצאנו טעם להבחין בין סיווג התגמול לפי חוק

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

התגמולים כהכנסה לפי סעיף 2(5) לפקודה לצורכי חוק הבטחת הכנסה בין סיווג תגמול זה לצורכי קצבת הנכות".

16. באופן דומה, בעניין **זנגריה** אישר בית דין זה את קביעתו של בית הדין האזורי מטעמיו על פי תקנה 108(ב) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991, וקבע כי:

"נדחו טענות המערערים לעניין מהות התגמול המשולם לפי חוק נפגעי פעולות איבה התש"ל-1970 (להלן: החוק) [...] התגמול החודשי המשולם הינו בגדר קצבה שהינה בגדר הכנסה על פי סעיף 2(5) לפקודת מס הכנסה ועל פי סעיף 9 לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980".

17. ולהלן מפקס דינו של בית הדין האזורי בעניינו של המערער:

"סעי' 3(א) לפקודת מס הכנסה [...] קובע כי סכום שהגיע לידי אדם על פי ביטוח מפני הפסד רווחים או על פי ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, יבוא בחשבון לקביעת רווחיו או הכנסתו".

18. לכן, קבע בית הדין האזורי כי:

"סכומים אלו יילקחו בחשבון כהכנסה לצורכי מס, וזאת בהתאם לסעיף 2(5) לפקודה [...] סעי' 3 לפקודה לא בא אלא לבאר זאת. משכך, הכנסות מקצבת אובדן כושר עבודה נכללות בהגדרת הכנסה בסעיף 195 לחוק ביטוח לאומי ויש להתחשב בהן בקביעת זכאות התובע לתשלום קצבת הנכות [...] מסקנת בית הדין (הארצי, בפרשות **צדקא ומילוא** - התוספת שלי, ו.ו.ל) תומכת בעמדת הנתבע במקרה שלפנינו".

19. סיווגה של הכנסה כקצבה המשולמת על ידי קרן הפנסיה בגין אובדן כושר עבודה אינו חידוש בבחינת ההלכה הפסוקה (ראו עניין **צדקה ומילוא** לעיל) ולא מצאנו כי יש מקום לשנותה. בית הדין האזורי ניתח נכונה את הוראות חוק הביטוח הלאומי ואת פקודת מס הכנסה, ועל פי פסיקתו של בית הדין הארצי הגיע למסקנה המשפטית הנכונה ואין לנו אלא לאשר אותה.

בית הדין הארצי לעבודה

עב"ל 20-12-8596

20. באשר לטענת המערער כי ההודעה על החוב ניתנה לו באופן מפתיע ורטוראקטיבית מבלי שאפשרו לו להשמיע את טענותיו בפני המוסד - מקובל עלינו שלפני קביעת חוב רטוראקטיבית מן הראוי היה ליידע את המבוטח מראש ולאפשר לו לטעון את טענותיו בפני המוסד [ראו לעניין זה עב"ל (ארצי) 65145-05-16 **שירה אילנה אבידר - המוסד לביטוח לאומי** (07.07.2019)]. יחד עם זאת, כיוון שטענה זו לא הועלתה בבית הדין האזורי, לא מצאנו כי יש מקום לבטל את החלטת המוסד בשלב זה של ההליך. נוסף, כי מדברי ב"כ המערער בדיון הובהר לנו כי המערער עדיין לא פנה לוועדה לבחינת חובות, ולמותר לציין כי הוא יוכל להשמיע את טענותיו בפני אותה וועדה.

סוף דבר - הערעור נדחה. בהתחשב בנסיבותיו של המערער, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשפ"ב (06 מרץ 2022), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

לאה גליקסמן, שופטת

אילן איטח,
סגן נשיאה

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה, אב"ד

מיכאל שפיצר,
שופט

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

מר עצמון ליפשיץ,
נציג ציבור (מעסיקים)

מר יוסי רחמים,
נציג ציבור (עובדים)